Să nu treceți peste ce este scris

Deschidem Cuvântul lui Dumnezeu cu gândul de a rămâne fideli învățăturilor Sale. Este important să nu depășim limitele a ceea ce este scris în Scriptură. Așa cum am citit în 1 Corinteni, capitolul 4, versetul 6: *„Fraților, pentru voi am spus aceste lucruri, în chip de pildă, cu privire la mine și la Apolo, ca prin noi înșine, să învățați să nu treceți peste ce este scris. Și niciunul din voi să nu se făleasc deloc cu unul împotriva celuilalt.”* Amin. Acest verset ne îndeamnă să ne limităm la ceea ce este scris, fără a adăuga sau a scădea din învățăturile Biblice.

Domnul Isus este exemplul nostru suprem în această privință. Există un pericol real de a folosi Scriptura în mod greșit, de a o interpreta după propriile noastre dorințe, însă trebuie să ne ferim de acest risc. Să ne reamintim cum a procedat Domnul Isus când a fost ispitit de diavol. În Matei, capitolul 4, vedem cum diavolul a încercat să-L ispitească pe Domnul Isus, iar El i-a răspuns folosind cuvintele Scripturii. Să ne întrebăm: dacă diavolul a îndrăznit să vorbească cu Domnul Isus, nu va încerca oare să ne vorbească și nouă? Este evident că Satana încearcă să ne ispitească, dar noi trebuie să rămânem fermi în credință.

Să citim din nou din Matei, capitolul 4, versetul 3: *„Ispititorul s-a apropiat de El, și i-a zis: ‘Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini.’ Drept răspuns, Isus i-a zis: ‘Este scris: Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.'”* Amin.

În fața ispitirii, Domnul Isus a folosit ca armă cuvintele Scripturii, demonstrând că adevărata hrană spirituală vine din Cuvântul lui Dumnezeu, nu doar din cele materiale. Așadar, să ne înarmăm și noi cu Cuvântul lui Dumnezeu și să nu ne abatem de la ceea ce este scris.

Vom explora câteva aspecte pentru a înțelege cum putem folosi această armă în lupta noastră. Diavolul poate folosi și el Scriptura, așa cum este scris. Domnul Isus îi răspunde diavolului, care îl ispitește cu Scriptura, cu cuvintele: *„De asemenea este scris”*, a zis Domnul Isus, *„să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău.”* Așadar, nu este suficient doar să spunem că este scris, trebuie să avem și discernământ. Este de asemenea scris: *„Să nu treceți peste ce este scris.”*

În Epistola către Filipeni, vom citi despre Domnul Isus, descriindu-L mai întâi și apoi comparând modul în care a lucrat El cu modul în care lucrăm noi. Este adevărat că putem avea Cuvântul lui Dumnezeu în minte. Dorim să-l avem, dar Satana poate folosi chiar Cuvântul pe care îl avem în minte împotriva noastră. De ce a folosit Satana Scriptura când l-a ispitit pe Domnul Isus? Avea un scop. Și a venit la Însuși Fiul lui Dumnezeu.

Putem spune, așa cum s-a menționat mai devreme, că trebuie să avem tot Cuvântul în abundență. Este scris, nu-i așa? *„Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi.”* Să locuiască, dar nu întotdeauna locuiește în abundență. Lenea sau alte impedimente pot face ca Cuvântul lui Hristos să fie, poate, un pic cam îndepărtat de noi. Dar în Domnul Isus, Cuvântul lui Dumnezeu a locuit din belșug. El Însuși era Cuvântul. Și totuși, Satana a venit la Cel ce era Cuvântul, cu ce este scris.

Vine degeaba Satana, sau nu vine degeaba la noi? Are șanse, el are șanse, tocmai de aceea vine. Dacă n-ar avea nicio șansă, de exemplu, dacă știi că nu poți trece un examen la medicină pentru că nu ai studiat deloc, nu te vei prezenta la examen. Te prezinți doar când știi că ai o șansă, când te-ai pregătit bine și ai învățat mult, știind că media de admitere este 9 sau 8 și trebuie să fii aproape de această notă pentru a avea șanse. Altfel, ce rost are? Și amintiți-vă, cei care au fost la liceu și nu au studiat suficient, nici nu s-au înscris la facultate, pentru că nu avea sens, pentru că șansele lor erau nule.

Deci, Satana vine și la noi să ne ispitească. Cu siguranță. Și la mulți, nu doar că are o șansă, dar chiar reușește, la mulți chiar reușește. Să ne ajute Dumnezeu să rămânem fideli Cuvântului scris.

În Epistola către Filipeni, descoperim exemplul Domnului Isus, care ne învață că abaterea de la Scriptură ne poate conduce într-o situație contrară celei dorite. În Filipeni 2, începând cu versetul 5 și continuând până la versetul 8, citim: *„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut că un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci, S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”* Amin.

Când ignorăm Cuvântul scris, riscăm să ne egalăm cu Dumnezeu, ceea ce este o eroare gravă. A trece peste ce este scris înseamnă a lua decizii personale care contravin voii divine. Dacă cineva își asumă rolul de învățător alături de Domnul Isus, se pune pe un piedestal egal cu El, ceea ce este inadmisibil. Domnul Isus nu a căutat să fie egal cu Dumnezeu, ci, așa cum Satan L-a ispitit, a răspuns cu Scriptura: *„Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău”*.

Domnul Isus s-a lepădat de Sine, alegând să nu treacă peste ce este scris. A devenit ascultător, luând chip de rob și supunându-se până la moarte. Acesta este modelul pe care trebuie să-l urmăm, fără a devia de la învățăturile Sale.

Pentru a înțelege mai bine cum trebuie să ne comportăm, să ne referim la Matei 4 și să luăm exemple din Ioan capitolul 5, pe care îl vom citi acum. Versetul *„El nu S-a făcut deopotrivă cu Dumnezeu, măcar că avea chipul lui Dumnezeu”* ne reamintește că Domnul Isus, deși avea natura divină, nu a considerat că egalitatea cu Dumnezeu este ceva de care să se agațe. Acesta este un exemplu de umilință pe care suntem chemați să îl urmăm. Este esențial să nu cădem în capcana de a ne considera egali cu Dumnezeu, ceea ce se întâmplă atunci când ignorăm învățăturile Scripturii. Domnul Isus ne avertizează: *„Vă rătăciți, pentru că nu cunoașteți Scripturile”. *Vă rătăciți.

În Ioan 5:19, Domnul Isus explică relația Sa cu Tatăl: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine, El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând, și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* Aceasta subliniază importanța de a urma exemplul Tatălui și de a căuta să împlinim voia Lui, nu pe a noastră. Acest principiu este aplicabil și în viața noastră: să trăim conform voii divine, așa cum a făcut Domnul Isus.

Referindu-ne la Ezechiel și 1 Corinteni, este important să citim cu atenție și să înțelegem contextul și mesajul. În Ezechiel, se discută despre consecințele comportamentului păcătos și despre responsabilitatea individuală. *„Dacă omul acesta are un fiu iute la mânie, care varsă sânge sau care face ceva de felul acesta… s-ar putea oare să trăiască un astfel de fiu? Nu va trăi… Sângele lui să cadă asupra capului lui”. *Amin*.* Aceste versete ne reamintesc că faptele noastre au consecințe și că trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru ele.

La începutul pasajului din Ezechiel, este menționat: *„Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel.”* Aceasta ne indică faptul că mesajul provine de la Dumnezeu și că trebuie să acordăm atenție la ceea ce ne este revelat prin Scripturi. Este esențial să nu trecem peste ceea ce este scris, și să ne lăsăm conduși de Cuvântul lui Dumnezeu în toate aspectele vieții noastre.

Dacă un om are un fiu, sau dacă este vorba despre orice persoană, care împrumută cu dobândă, și ia camătă, se pune întrebarea dacă acesta ar putea trăi. Conform Scripturii, nu va trăi, deoarece a săvârșit urâciuni, iar sângele lui va cădea asupra capului său.

Întrebarea care se pune este la ce se referă Cuvântul lui Dumnezeu în acest context. Se afirmă că cel care împrumută cu dobândă nu va trăi, deoarece comite urâciuni și trebuie să moară, sugerând că este un păcat să împrumuți cu dobândă.

Este Cuvântul lui Dumnezeum dar se subliniază și necesitatea de a căuta în continuare în Scriptură. Se menționează că trebuie să urmăm exemplul Tatălui și să facem tot ce auzim de la El. În discuția dintre Domnul Isus și diavolul, Domnul Isus respinge ispita de a se arunca de pe streașina Templului, deoarece *„de asemenea este scris”* că nu trebuie să facem asta.

Textul din Ezechiel sugerează că împrumutul cu dobândă și camăta sunt fapte grave și se pune întrebarea dacă un astfel de fiu sau om ar putea trăi. Se subliniază importanța de a nu trece peste ceea ce este scris și de a nu ne face egali cu Dumnezeu în interpretarea învățăturilor. Se îndeamnă la discernământ și la respectarea Scripturii, fără a ne pune deasupra lui Dumnezeu.

Se impune să mergem acum la Deuteronom pentru a învăța direct din cuvintele lui Dumnezeu și să nu trecem peste ceea ce este scris. Se menționează că Domnul Isus a respectat Scriptura și că este periculos să ne bazăm doar pe o parte din ceea ce este scris, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu este complet și trebuie luat în întregime.

Citim din Deuteronom, de la capitolul 23, versetul 19: *„Să nu ceri nicio dobândă de la fratele tău: nici pentru argint, nici pentru merinde, pentru nimic care se împrumută cu dobândă.”* Aceasta subliniază o interdicție de a cere dobândă de la un frate, adică de la un alt credincios, și întărește ideea că împrumutul cu dobândă este considerat un păcat în ochii lui Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu ne învață însă că *„de la străini vei putea să ceri dobândă, dar de la fratele tău să nu ceri, pentru ca Domnul Dumnezeul tău să te binecuvânteze în tot ce vei face în țara pe care o vei lua în stăpânire.”* Acest verset ne îndrumă să tratăm diferit relațiile financiare cu străinii față de cele cu frații noștri.

În Ezechiel 18, este menționat că a împrumuta cu dobândă este un păcat care duce la moarte, subliniind gravitatea acestui act. Totuși, în versetul citat anterior, Dumnezeu face o distincție clară între a împrumuta cu dobândă un frate, lucru care este interzis, și a împrumuta unui străin, care este permis.

Se pare că nu există o contradicție între cele două pasaje, ci mai degrabă o completare a învățăturii. În timp ce Ezechiel accentuează consecințele grave ale împrumutului cu dobândă între frați, versetul din Deuteronom oferă o directivă specifică despre cum să procedăm în relațiile financiare cu frații și cu străinii. În Ezechiel, este clar că cine împrumută un frate cu dobândă *„va muri negreșit”*, indicând o consecință spirituală și posibil fizică pentru nerespectarea Legii lui Dumnezeu.

În ceea ce privește împrumutul cu dobândă de la străini, Dumnezeu nu menționează o consecință negativă în versetul din Deuteronom, sugerând că nu vom fi vinovați dacă urmăm această instrucțiune. Prin urmare, dacă am considera că suntem vinovați pentru împrumutul cu dobândă de la străini, am interpreta greșit Cuvântul și am adăuga la învățăturile lui Dumnezeu.

Este important să înțelegem că, deși unele acțiuni pot părea nobile, trebuie să ne ghidăm după ceea ce este scris în Scriptură și să respectăm distincțiile pe care Dumnezeu le face între diferite situații și relații. Dumnezeu a oferit aceste instrucțiuni pentru a ne călăuzi în viața noastră și pentru a ne asigura că suntem în armonie cu voia Sa. Dumnezeu a transmis diferite învățături, iar printre acestea se numără și regulile referitoare la robie.

Conform Scripturii, există o distincție clară: *„Pe fratele tău nu poți să-l iei ca rob. Pe străini poți să-i iei ca robi.”* Aceasta este o lege divină, iar dacă alegem să nu luăm robi, aceasta este o decizie personală și nu contravine legii lui Dumnezeu. Totuși, trebuie să fim conștienți că, atunci când observăm că alții urmează aceste învățături, nu trebuie să ignorăm ceea ce este scris, deoarece acest lucru ar însemna să trecem peste Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce constituie un exemplu negativ.

Este important să ne amintim că omul este cel care se află în pericol atunci când nu respectă învățăturile divine. Așa cum este scris, *„Să nu vă abateți nici la dreapta, nici la stânga, de la ce este scris.”* Dacă urmăm cu strictețe aceste învățături, ni se promite că *„vei izbândi în toate lucrările tale.”* Acest lucru ne arată că trebuie să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu în întregime, chiar dacă unele aspecte, cum ar fi robia, pot părea neplăcute sau greșite din perspectiva umană. Nu putem modifica învățăturile divine după bunul nostru plac, deoarece, așa cum spune Scriptura, *„Fiul nu face nimic de la El însuși.”*

În Psalmul 15, găsim îndemnuri care ne ghidează să trăim într-un anumit mod, dar trebuie să fim atenți să nu interpretăm aceste îndemnuri într-un mod care să ne ducă dincolo de ceea ce Dumnezeu a intenționat. Satan poate folosi chiar Cuvântul scris pentru a ne înșela, încercând să ne facă să trecem peste învățăturile divine. Este esențial să discernem corect și să nu amestecăm lucrurile, ci să le împărțim în mod adecvat, oferind ajutor atât fraților, cât și străinilor, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Când vine vorba despre condamnare, trebuie să fim precauți să nu egalăm diferite situații, deoarece acest lucru ne-ar putea duce la abateri de la Scriptură. David, împăratul și psalmistul, este un exemplu de urmat, deoarece el a încercat să împlinească Cuvântul lui Dumnezeu și a dat sfaturi în acest sens fiului său. În Psalmul 15, David pune întrebări profunde, cum ar fi: *„Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt?”* Aceste întrebări ne îndeamnă să reflectăm la propria noastră relație cu Dumnezeu și la modul în care trăim conform învățăturilor Sale. Cine va locui în Împărăția Lui Dumnezeu? Dumnezeu ne spune cine: *„Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia Lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă. Acela nu clevetește cu limba lui, nu face rău semenului său și nu aruncă ocară asupra aproapelui său. El priveşte cu dispreţ pe cel vrednic de dispreţuit, dar cinsteşte pe cei ce se tem de Domnul. El nu-şi ia vorba înapoi, dacă face un jurământ în paguba lui. El nu-şi dă banii cu dobândă, şi nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel ce se poartă aşa, nu se clatină niciodată.”* Amin.

David vorbește aici despre omul lui Dumnezeu, care nu-și dă banii cu dobândă. În context, putem crede că că acest om nu-și dă banii cu dobândă nici la neamuri, ceea ce sugerează că el este un exemplu de neprihănire. Unii au încercat să stabilească o neprihănire proprie, refuzând neprihănirea oferită de Dumnezeu prin credință și ascultare. Este adevărat că *„el nu-și dă banii cu dobândă”*, dar trebuie să înțelegem la cine nu îi dă: și anume, la frații săi. În ceea ce privește mita, trebuie să discutăm dacă este sau nu poruncită.

Dacă alegem să nu dăm banii cu dobândă, este decizia noastră. Dar dacă învățăm pe alții că este o nelegiuire să dăm banii cu dobândă, trebuie să ne întrebăm, dacă astfel, nu trecem peste ce este scris. Este important să nu trecem peste ce este scris, pentru că există un mare pericol de a ne face asemenea cu Dumnezeu. *„Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus. El nu s-a făcut deopotrivăcu Dumnezeu.”*

În concluzie, în privința acestei învățături a Domnului, este interzis să dăm banii cu dobândă fraților noștri. Dar este la alegerea noastră dacă vrem să dăm banii cu dobândă altora, străinilor. Dacă dorim să împrumutăm unui străin fără dobândă, nu este nicio problemă. Dacă alegem să împrumutăm cu dobândă, nici asta nu este o problemă. Astăzi, conform legilor statului, nu ne este permis să dăm bani cu dobândă, deoarece nu plătim impozite și nu suntem autorizați în acest sens. Trebuie să ne conformăm legilor și să plătim taxele și impozitele corespunzătoare. În ciuda acestor restricții, putem totuși să împrumutăm bani, dar fără a percepe dobândă, fie că este vorba de prieteni sau de alte persoane. În ceea ce privește bancherii, care sunt adesea străini, se ridică întrebarea dacă putem sau nu să depunem bani la bancă pentru a obține dobândă.

În contextul religios, Domnul Isus nu a ignorat aceste aspecte, așa cum reiese din învățăturile Sale. În Matei 25, unde se vorbește despre pilda talanților, nu se condamnă dobânda în mod explicit. Dacă dobânda sau robia ar fi fost complet interzise, nici Domnul Isus, nici apostolul Pavel nu ar fi făcut referire la ele în învățăturile lor. În versetul 24-27 din pilda talanților, citim: *„Cel ce nu primise decât un talant a venit și el și a zis, ‘Doamne, am știut că ești un om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat: mi-a fost teamă și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ: iată-ți ce este al tău.’ Stăpânul său i-a răspuns: ‘Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat; prin

urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi (sau la bancă) și, la venirea mea eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu", *amin*.*

Această pildă nu ne îndeamnă să fim lacomi sau avari, nici să iubim banii în mod excesiv. Nu suntem chemați să ne înmulțim avuțiile prin dobândă sau să fim avari. Totuși, Dumnezeu nu interzice categoric dobânda, așa cum reiese din cuvintele Domnului Isus: *„Se cădea să-mi fie dați banii la zarafi."* Prin urmare, trebuie să interpretăm aceste învățături în contextul lor și să ne ghidăm după principiile morale și legale care ne conduc viața. Dacă ar fi fost interzis, ce ar fi zis Domnul Isus? Ar fi zis așa ceva? Se cădea să faci un lucru păcătos, sau un lucru interzis de Dumnezeu? Domnul Isus a ascultat întocmai de Tatăl. Tot ce a vorbit Tatăl, a vorbit și Domnul Isus.

Și pentru că robul viclean nu a lucrat, se înțelege, că nu i-a chivernisit, adică cu atât mai mare e responsabilitatatea atunci când banii care îți sunt încredințati sunt pentru Împărăția lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu te îndeamnăsă îi chivernisești bine, și tu îi lași acolo să putrezească, cum ar veni, pentru că inflația roade banii. Se devalorizează, sigur că da. Se cădea să faci lucrul acesta, să-i lași la zarafi, și nu l-ai făcut.

Și noi venim să schimbăm Cuvântul lui Dumnezeu, să-l stricăm și să zicem că este o nelegiuire. Dumnezeu să aibă milă de noi, să învățăm să nu trecem peste ce este scris. Am văzut și în întâlnirea de ieri, unde am fost, aceste derapaje, aceste ieșiri din ce este scris. Oamenii, dintr-o dorință de a fi cât mai stricți, cât mai în ascultare în unele locuri, să zicem așa, și în alte locuri largi, strică Cuvântul lui Dumnezeu.

O să mai citim încă o învățătură din Exod 23, titlul acestui capitol este *„Legi privitoare la dreptate"*. Dumnezeu a dat legi, ca să le urmăm. *„Să urmezi toate legile Mele, toate poruncile Mele."* Versetul 8 – *„Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepți."* O să citim și din Deuteronomul 16 versetul 19-20: *„Să nu atingi niciun drept, să nu cauți la fața oamenilor, și să nu iei daruri, căci darurile orbesc ochii înțelepților și sucesc cuvintele celor drepți. Să urmezi cu scumpătate dreptatea, ca să trăiești și să stăpânești țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău."* Amin.

Cuvântul de aici nu se referă și la „să dai daruri", numai să nu primești daruri. Conform Cuvântului lui Dumnezeu darurile strică inima, Spun că orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepți, sau căile dreptății, le strică. Darurile strică aceste căi ale dreptății.

Auzisem ieri mai mulți oameni spunând că, dacă dai ca semn de recunoștință, de exemplu ca semn de recunoștință niște daruri medicului. Dar ce-i faci medicului când îi dai daruri, ca semn de recunoștință? Nu contează ca ce semn, dar îi dai daruri. Ce se întâmplă atunci când oferim daruri medicului? Ne întrebăm dacă acest gest afectează sau nu inima acestuia. Dumnezeu ne-a transmis mesaje clare în acest sens. Unii ar putea argumenta că, dacă darurile sunt oferite ca semn de recunoștință, nu există nicio problemă. Dar oare depășim învățăturile Scripturale atunci când procedăm astfel? Nu neapărat, deoarece unii cred că mita presupune intenția de a obține ceva în mod fraudulos, de a ne aroga drepturi care nu ne aparțin și de a încuraja ilegalități. Într-adevăr, asemenea acțiuni sunt chiar mai grave.

Dar ce se întâmplă când oferim daruri fără așteptări necinstite? Ne abatem oare de la căile dreptății, sau le respectăm? Încurajăm oare răul prin aceste gesturi? Cine este cel care ispitește? Ne amintim că Domnul Isus a fost ispitit de diavol, nu de Dumnezeu. Când schimbăm sensul cuvintelor, schimbăm și percepția asupra realității.

Să luăm exemplul unei nașteri dificile. Soția mea a stat 10 ore în travaliu fără să nască. Este aceasta voia lui Dumnezeu? Poate Dumnezeu să grăbească nașterea? Sau este nevoie de daruri pentru a influența medicul să acționeze mai prompt? Este permis să oferim daruri în aceste circumstanțe? Dumnezeu ne permite să influențăm astfel inima oamenilor?

Mita este definită ca daruri în bani sau în natură, cu scopul de a determina funcționarii să-și îndeplinească mai conștiincios sarcinile. Dar când vedem suferința, nu ne simțim oare împinși să trecem peste învățăturile scripturale? Diavolul încearcă să ne convingă că un mic semn de recunoștință nu poate face rău. Dar chiar și 100 de lei pot avea un impact asupra integrității unei persoane.

Să ne întoarcem la exemplul lui Felix, despre care se vorbește în Faptele Apostolilor, capitolul 24. Să învățăm astăzi să nu trecem peste ce este scris, indiferent de circumstanțe, chiar dacă viața noastră sau a celor dragi este în pericol, nu trebuie să ne abatem de la principiile divine. Dumnezeu ne-a dat viața, și chiar dacă ne confruntăm cu moartea, nu trebuie să compromitem inima noastră sau a altora prin acțiunile noastre. Dacă Dumnezeu zice: *„trebuie să mori astăzi, Petru.”* Și eu zic: „nu, eu vreau să mai trăiesc, mai bine mituiesc și trăiesc, mai bine trec peste ce este scris.” Să trecem, sau să nu trecem? Domnul Isus s-a făcut rob, a fost ascultător până unde? *„Până la moarte.”* Haideți să-I urmăm exemplul, suntem chemați să trăim cum a trăit El.

Citim de la capitolul 24, versetul 24 până la 26: *„După câteva zile, a venit Felix cu nevasta sa, Drusila, care era iudeică; a chemat pe Pavel și l-a ascultat despre credința în Hristos Isus. Dar, pe când vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrânare și despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a zis: ‘De astă dată, du-te; când voi mai avea prilej, te voi chema.’ Totodată, el trăgea nădejde că Pavel are să-i dea bani; De aceea trimitea și mai des să-l cheme, ca să stea de vorbă cu el.”*

I-a dat Pavel bani, sau nu i-a dat? Omul care trăia în neprihănirea cerută de Dumnezeu nu a dat daruri, el nu a trecut peste ce este scris. Dar de ce Felix trăgea nădejde ca Pavel să-i dea, De ce trăgea nădejde Felix? Or fi fost alți întemnițați care și-au îndulcit viața întemnițării prin daruri, înaintea lui Pavel? Cum poți să tragi nădejde dacă nu a dat nimeni, nimic, niciodată?

Dacă în funcția ta, unde ești tu, nu se dă mită, cred că sunt locuri unde nu se dau daruri sau mită, dar într-o altă funcție? Au venit la tine să-ți mai dăruiască, să-ți bage 5 lei în buzunar, sau 10 lei? Da! *„Încarcă-mă mai repede! Descarcă-mă mai repede! Fă-mi ceva mai repede! Ajută-mă! Ia aici ceva, o atenție!”* Ei dau de mulțumire, dar nu strică inima celui care primește? Își poate calcula el câți bani câștigă astăzi din daruri? *„Astăzi n-a venit nimeni, dar trag* *nădejde că ăsta o să-mi dea”*. Nu-i așa că se strică inima așa? Sigur că se strică. Dar *„vai de cel prin care vine prilejul de păcătuire.”* Este scris. Sau nu ne interesează ce scrie? Rămânem doar la… eu dau ca semn de mulțumire, un dar cuiva.

Dar poți să dai o floare, nu? Dai o floare, e un dar. Poți să dai o ciocolată, e tot un dar. Nu obții nimic prin asta. Dăruiești soției tale o floare, îi oferi o ciocolată, îi dai ceva. Când nu implică stricarea inimii, darurile sunt potrivite și frumoase, sigur că da. Problema este când combinăm gesturile frumoase cu cele urâte, le unim, și pe lângă cele frumoase, trecem și la cele urâte. În alte cazuri, unii nu suportă gesturile urâte și renunță să le mai facă și pe cele frumoase, deoarece cred că nu au voie să ofere daruri. Astfel, nu dăruiesc nici măcar o floare soției sau o masă fraților, pentru că presupun că nu au voie să primească daruri, deși nu este scris așa.

Haideți să ne bazăm pe ceea ce este scris, să nu adăugăm sau să eliminăm din Scriptură, să nu impunem poveri suplimentare oamenilor, dar nici să nu simplificăm situațiile pentru a ne rezolva propriile probleme. Ce efect are mita? Potolește mânia, nu? Dacă nu oferi mită, se poate naște mânia. Așadar, unii oferă daruri sau mită pentru a evita mânia. *„Dau și eu, pentru că altfel este mânios. Nu se ocupă de soția mea, zice că sunt zgârcit”*, se poate gândi cineva, și astfel încearcă să rezolve situația.

Luăm un exemplu care este adesea ignorat de mulți. Oamenii trec peste ceea ce este scris și aduc argumente diverse. În Iosua, capitolul 23, citim versetele 6 și 7: *„Puneți-vă toată puterea ca să păziți și să împliniți tot ce este scris în cartea Legii lui Moise, fără să vă abateți nici la dreapta, nici la stânga. Să nu vă amestecați cu neamurile acestea care au rămas printre voi.”* Amin. *„Să nu vă amestecați cu neamurile acestea.”* În Eclesiast, capitolul 7, versetul 7, este scris că „*mita strică inima”. *Trebuie să fim atenți.

Am adus în discuție exemplul cu dobânda. Dumnezeu ne învață să nu luăm dobândă de la fratele nostru, și în Ezechiel citim despre consecințele celor care practică astfel de lucruri. În Iosua, ni se spune să nu ne amestecăm cu neamurile rămase printre noi, dar nu ni se arată consecințele, aici ni se spune doar ce să facem. Este important să înțelegem dacă există consecințe atunci când ignorăm ceea ce este scris sau nu.

La prima vedere, dacă ne limităm doar la o lectură superficială, s-ar putea să nu percepem gravitatea ignorării învățăturilor scrise. De exemplu, afirmăm că nu ne amestecăm cu alte neamuri, dar, în același timp, le permitem să ne influențeze copiii. Acest lucru reprezintă o formă de amestecare, nu-i așa? Întrebarea este: pe cine amestecăm de fapt? Răspunsul este, pe copiii noștri. Ce spune în acest sens Cuvântul lui Dumnezeu? Să ne întoarcem la Scriptură pentru a înțelege consecințele neascultării și ale depășirii limitelor stabilite de Cuvântul Său. Este esențial să ne străduim să respectăm și să aplicăm tot ceea ce este scris, fără a ne abate nici la dreapta, nici la stânga, menținându-ne în ascultare pentru a evita consecințe grave.

Psalmul 106 ne vorbește despre consecințele neascultării unei porunci specifice din Vechiul Testament: *„Să nu vă amestecați cu neamurile”*. Dacă alegem să ignorăm această poruncă, ne confruntăm cu consecințe, indiferent de scuzele pe care le putem invoca.

De exemplu, există obiceiul de a oferi daruri la naștere. Dacă nu participăm la acest obicei, moașa poate deveni iritată și poate refuza să mai ajute. Ce ar trebui să facem în această situație? Când suntem testați și trebuie să plătim un preț pentru integritatea noastră, cum procedăm? Uneori, pare mai ușor să renunțăm la principiile noastre decât să suportăm dificultățile, chiar

dacă asta înseamnă să ne vindem dreptul de copii ai lui Dumnezeu pentru a evita suferința temporară sau alte inconveniente în spital.

Gravitatea ignorării învățăturilor scrise este subliniată în Psalmul 106, care ne avertizează să nu ne amestecăm cu alte neamuri. Dumnezeu a poruncit să nu se amestece, iar textul spune clar: *„Ei n-au nimicit popoarele pe care le poruncise Domnul să le nimicească. Ci s-au amestecat cu neamurile și au învățat faptele lor.”* Așadar, ei nu au ascultat de Dumnezeu și au trecut peste învățăturile Lui. Poate că diavolul i-a îndemnat să creadă că nu este nimic grav, dar prin amestecarea cu neamurile și adoptarea practicilor lor, au căzut în capcana idolatriei. Și astfel, poporul și-a jertfit fiii și ficele în cinstea idolilor, vărsând sânge nevinovat, sângele propriilor copii pe care i-au sacrificat idolilor Canaanului. Prin aceste omoruri, țara a fost spurcată, iar ei s-au pângărit prin faptele lor, s-au prostituat prin aceleași fapte. În urma acestor evenimente, mânia Domnului s-a aprins împotriva poporului Său, ajungând să-și urască moștenirea. Amin.

Ce consecințe are neascultarea? Ce se întâmplă când ignorăm învățăturile scrise? Ce ar trebui să facem, fraților, dacă nu avem posibilitatea să ne educăm copiii acasă, dacă nu avem această opțiune? Lipsa resurselor financiare, absența profesorilor, necunoașterea limbii engleze sunt toate piedici. Însă *„Nu vă amestecați cu neamurile”* este o poruncă clară.

Să ne gândim la evrei, dacă își trimiteau copiii să fie educați de filisteni. ce rezultate aveau aceste școli filistene? Ce învățau copiii acolo? Învățau despre Dagon, idolul filistenilor, pentru că aceasta era religia impusă în școlile lor.

Ce se predă în școlile publice astăzi? Se afirmă că Dumnezeu nu există? Se predă acest lucru. Se susține că omul se trage din maimuță. Se predă acest lucru. Se vorbește despre evoluție? Se predă acest lucru. Se învață că totul a apărut din nimic? Da, se predă în școlile publice, unde manualele conțin astfel de informații. Ce le sunt transmise copiilor noștri? Ce le învață aceste neamuri?

Copiii lui Dumnezeu sunt învățați să trăiască așa cum trăiesc aceste neamuri? S-au amestecat cu ele, și care este consecința amestecului cu neamurile? Au adoptat obiceiurile acestora, au adoptat obiceiurile lor, iată consecința, așa este scris, au distrus poporul. În prezent, nu putem distruge literalmente, nu avem arme pentru asta, dar ce putem distruge? Putem distruge legăturile. Putem sau nu? Desigur că putem. Există consecințe atunci când rupem aceste legături? Da, există. Plătim un preț pentru asta? Plătim, există un preț de plătit. Trebuie să învățăm să nu ignorăm ceea ce este scris.

Când ignorăm, ce consecințe apar? Rămânem oare copii ai lui Dumnezeu? Dumnezeu a manifestat mânie împotriva poporului său când acesta a greșit, dar oare această mânie se aplică și asupra mea dacă greșesc? Sau Dumnezeu a avut de-a face doar cu evreii, fiind părtinitor și urându-și propriul popor, având criterii diferite de iubire pentru mine?

Mânia lui Dumnezeu se îndreaptă și împotriva mea sau nu? Se pare că mânia lui Dumnezeu este necesară. Este posibil ca Dumnezeu să urască moștenirea sa, adică pe mine, care sunt parte din această moștenire? Este o situație gravă sau nu? Este, de fapt, foarte gravă. Tindem să ignorăm

ceea ce este scris. În zilele noastre, discernământul pare să lipsească în această privință. Cântăm, ne rugăm, avem multă religiozitate, dar când vine vorba de discernământ, cum ne raportăm la neamuri? Dumnezeu a poruncit în Vechiul Testament să nu ne amestecăm cu neamurile. Este această poruncă încă valabilă astăzi, sau se aplică doar bătrânilor să nu se amestece cu neamurile? Ce ar trebui să facă copiii noștri? Să se amestece sau nu? Au copiii discernământ la școală? De la vârste fragede, de 7, 8, 11 sau 12 ani, ce învață, ce absorb? Este copilul ca un burete, care își umple mintea cu toate informațiile?

Dacă un copil este învățat că Pământul este plat, asta va crede. Dacă i se spune că este rotund, asta va ști. În epoca lui Galileo Galilei, ce credeau oamenii despre Pământ? Înainte de el, ce știau despre forma Pământului? Cunoștințele lor se bazau pe ceea ce era predat. Pentru a schimba aceste cunoștințe, era nevoie de cineva care să descopere și să aducă noi învățături. Până atunci, oamenii învățau ceea ce era predat în școli. Dacă înveți matematică, vei cunoaște matematica, nu-i așa? Dacă înveți limba română, vei cunoaște româna. Dar dacă înveți franceza, vei ști germana? Evident, nu. Așadar, s-a întâmplat să se amestece cu neamurile.

Există multe situații în care putem alege să ignorăm ceea ce este scris. Da, sunt foarte multe astfel de situații. În practicile și ritualurile religioase, adesea adăugăm prevederi suplimentare la ceea ce Domnul a spus inițial. Ne frământăm că trebuie să facem anumite lucruri seara, dimineața sau la prânz, să folosim un pahar sau două, să pregătim pâinea nedospită sau dospită, să folosim vin sau must, deși aceste detalii nu sunt menționate în Scripturi.

Acestea sunt adăugate de oameni, care s-au gândit ei că e mai bine să fie deopotrivă cu Dumnezeu și să zică ce n-a zis Dumnezeu, să spună ei ce n-a zis Dumnezeu. Este important să nu depășim ceea ce este scris și să învățăm să respectăm aceste învățături. Să ne străduim să trăim așa cum a trăit Domnul Isus, aderând strict la ceea ce este scris. Când ne confruntăm cu învățături care nu sunt susținute de Scripturi, trebuie să ne întrebăm dacă să le acceptăm sau nu. Să ne ferească Dumnezeu, să intrăm în zona în care nu este scrisă*.* Să ne străduim să rămânem pe calea pe care a mers Domnul Isus și să avem în noi gândul care era și în Domnul Isus. Amin.

Sursa: *Să nu treceți peste ce este scris* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/predici-scrise/sa-nu-treceti-peste-ce-este-scris